

Sygn. akt III RC 118/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Sirokos

Protokolant: stażysta Katarzyna Jędrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2022r. w Brodnicy

sprawy z powództwa N. W.

przeciwko W. M. K.

o podwyższenie alimentów

- 1) podwyższa rentę alimentacyjną należną od pozwanej W. M. K. na rzecz N. W. z kwot po 300,00 zł (trzysta złotych) miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie III R C 148/17 do kwot po 600,00 zł (sześćset złotych) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, poczynając od dnia 26 lipca 2021r. do rąk N. W. z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat,
- 2) oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- 3) zasądza od pozwanej W. M. K. na rzecz N. W. 3600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,
- 4) zasądza od pozwanej W. M. K. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Brodnicy) kwotę 750zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
- 5) wyrokowi w punkcie 1) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 118/21

UZASADNIENIE

N. W., (która objęła powództwo po uzyskaniu pełnoletności) w pozwie przeciwko W. M. K. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanej W. K. na rzecz N. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w Brodnicy, Wydział III Rodzinny i Nieletnich, z dnia 22 maja 2018 roku, z kwoty po 300 złotych (słownie: trzysta złotych 00/100) miesięcznie do kwoty po 1200 złotych (tysiąc dwieście złotych, 00/100) miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia wytoczenia powództwa, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Ponadto zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Uzasadniając pozew podała m.in., że wyrokiem Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 22 maja 2018 roku zostały zasądzone ostateczne alimenty od pozwanej na rzecz powódki. Miejscem zamieszkania powódki jest miejsce zamieszkania jej ojca K. W., który angażuje się w życie i sprawy powódki w odróżnieniu od matki powódki, której zaangażowanie jest praktycznie zerowe. Powódka kontynuuje edukację w szkole średniej i obecnie jest w klasie maturalnej. Od ostatecznego orzeczenia alimentów jej potrzeby znacznie wzrosły. Wzrosły jej potrzeby związane m.in. ze środkami higieny osobistej, ubraniami, hobby, edukacyjne w tym korepetycje, konieczność nabycia nowego laptopa oraz chęć zrobienia kursu prawa jazdy.

Podana, że na usprawiedliwione jej potrzeby składają się następujące wydatki:

- Szkoła i edukacja – miesięcznie 288, rocznie 3416zł
- wydatki okolicznościowe - miesięcznie 600zł, 7200zł rocznie,
- higiena i środki czystości – miesięcznie 245 zł, 2938zł rocznie,
- wydatki osobiste - miesięcznie 338zł, 4060zł rocznie,
- leczenie- miesięcznie 80zł, rocznie 960zł,
- odzież i obuwie – miesięcznie 170zł, rocznie 2040zł,
- wyżywienie – miesięcznie 395zł, rocznie 4744zł,
- wydatki za gospodarstwo domowe – miesięcznie 255,40zł, rocznie 3064,80zł,

Łącznie koszty miesięczne utrzymania to kwota (...)40zł a rocznie 28456,80zł.

Powódka planuje studia stacjonarne na Uniwersytecie G. kierunku psychologia w biznesie. Podniosła również okoliczności związane obecnie ze zmianami wartości nabywczej pieniądza.

Żądanie w pozwie jest żądaniem tytułem alimentów połowy rzeczywistych kosztów utrzymania powódki i w ocenie strony powodowej jest ono niewygórowane. Strona powodowa przyznała, że trudno jej ocenić możliwości zarobkowe pozwanej. Pozwana posiada wykształcenie średnie i prowadziła sklep odzieżowy. Pracuje za granicą, więc jej dochód winien być wyższy od średniego wynagrodzenia uzyskiwanego przez pracownika sieci Biedronka, które wynosi od 3250 – do 3600zł. Reasumując strona powodowa podała, że:

- uzasadnione potrzeby powódki znacznie wzrosły,
- wysokość alimentów została ustalona trzy lata temu i stała się nieaktualna,
- wartość pieniądza przez ostatnie trzy lata uległa drastycznej zmianie,
- możliwości zarobkowe pozwanej są wystarczające, aby móc płacić żadaną kwotę.

(dowód: pozew wraz z załącznikami 3 – 49)

W odpowiedzi na pozew pozwana W. K. (1) uznała powództwo do kwoty 500zł miesięcznie a w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie powództwa. Wniosła ponadto o zniesienie kosztów postępowania między stronami.

Zdaniem strony pozwanej N. W. nie wykazała, aby zwiększyły się jej koszty utrzymania w porównaniu do okresu, w którym Sąd Rejonowy w Brodnicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich orzekał poprzednio o obowiązku alimentacyjnym na jej rzecz. Podniosła, że inflacja dotyka nie tylko osoby powódki, ale też pozwanej. Inflacja nie stanowi w ocenie

pozwanej przesłanki uzasadniającej podwyższenie alimentów w trybie art. 138 k.r.o. Jej równomierne rozłożenie na osobę powódki i pozwanej świadczy niezbicie o tym, iż nie jest to zmiana stosunków, o której mowa w tym przepisie.

Za nieuzasadnione należy uznać porównanie zarobków pozwanej do pracownika — kasjera w sieci Biedronka. Nadto podawane przez powódkę zarobki tegoż (od 3250 zł do 3.600 zł) są zapewne zarobkami brutto a nadto nie zostały poparte żadnymi konkretnymi dowodami.

Wskazała pozwana, że powódka argumentując o wzroście kosztów swojego utrzymania powołuje się na zdarzenie przyszłe i niepewne, a zatem na to, że chciałaby w przyszłości podjąć studia na Uniwersytecie G.. Okoliczność ta nie może być brana pod uwagę w chwili obecnej.

Pozwana kwestionuje nadto podaną przez powódkę w kategorii kosztów kwotę korepetycji z matematyki a nawet sam fakt ich pobierania przez powódkę (240 zł/m-c). Pozwana kwestionuje również kategorię „literatura związana z przyszłymi kierunkiem studiów”. Nie wykazano, bowiem by jakkolwiek literatura w tym zakresie była zakupywana przez powódkę (33,30 zł/mc). Nadto, możliwość zaznajomienia się z taką literaturą nie wymaga w istocie jej kupna, a jedynie wizyty w bibliotece miejskiej. Nadto nie wykazano, aby powódka była ubezpieczona na życie. W tym zakresie również należy zakwestionować tę kategorię kosztową.

Powódka kwestionuje pozycję kosztową utrzymania powódki w postaci „wakacji” (291,70 zł/mc). Powódka nie wykazała, aby wyjeżdżała gdzieś na wakacje, a nadto by w związku z tym wyjazdem ponoszone były na nią tak znaczne koszty.

Wydatek jednorazowy w postaci kursu prawa jazdy nie może być zdaniem powódki brany pod uwagę, jako stała składowa świadczenia alimentacyjnego. Nadto nie wykazano, by powódka poniosła tego typu koszt i rozpoczęła kurs na prawo jazdy.

Podobnie zresztą przedstawia się kwestia zakupu rzekomego komputera. Nie wykazano, aby taki komputer w ogóle został zakupiony przez powódkę i za jaką cenę. Co więcej nie wykazano, czym powódka uzasadnia jego przydatność przez okres jedynie 3 lat od daty zakupu. Zdaniem pozwanej zakup komputera nie może być stałą pozycją kosztową uzasadniającą wysokość świadczeń alimentacyjnych na rzecz powódki.

Z zakresu kategorii kosztów higiena i środki czystości, pozwana kwestionuje wysokość pozycji kosztowych: dezodorant, proszek do prania, krem, kosmetyki do makijażu.

Zdaniem pozwanej koszty te powinny przedstawiać wartość o porównywalną do wydatków na higienę i pielęgnację, wymienioną w pozwie. Dezodorant, krem i kosmetyki do makijażu powinny wystarczyć na okres, co najmniej dwóch miesięcy. Z kolei z doświadczenia życiowego można wywieść, iż powódka nie zużywa całego opakowania proszku do prania w miesiącu. Musiałaby, bowiem prać swoje rzeczy codziennie. To z kolei świadczyłoby o tym, iż rzeczy tych ma w istocie mało a zatem podważałoby wysokość wydatków przeznaczanych na ubrania przez powódkę.

Z kategorii wydatków osobistych pozwana kwestionuje wszelkie pozycje za wyjątkiem telefonu komórkowego i kieszonkowego w wysokości 100 zł/mc. Jest oczywistym, iż to z kieszonkowego ww. powinna pokrywać wydatki związane z wyjściem do kina czy na kawę z koleżankami. Zatem łączna wysokość wydatków z tej kategorii winna wynieść ok. 140 zł/mc.

Pozwana zwraca uwagę, że w ogóle nie wykazano pozycji kosztowej „leczenie” w zakresie miesięcznego kosztu utrzymania powódki. Nie wykazano, by powódka była osobą przewlekle chorą i wymagała ciągłego stosowania jakichś leków. Nie wykazano by powódka stosowała witaminy. Nie wykazano również by to powódka korzystała z usług dentystycznych, na które do pozwu załączono paragony. Pozwana nie kwestionuje kategorii kosztowych „ubrania i obuwie” oraz „wyżywienie”.

Pozwana kwestionuje jednak kategorię kosztów „wydatki na gospodarstwo domowe” w zakresie pozycji kosztowych energii elektrycznej (nie wykazano by część przypadająca na powódkę wynosiła w wymiarze miesięcznym 62,50 zł) oraz kablówki (nie wykazano by pozwana w ogóle miała w domu kablówkę).

W świetle powyższego, a zatem braku wykazania zmian w wysokości utrzymania powódki, braku możliwości uznania inflacji za podstawę zmiany żądania alimentów w trybie art. 138 k.r.o., powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana podała, że dla dobra córki jest gotowa uwzględnić żądanie pozwu w części. Zdaniem pozwanej aktualna kwota alimentów w wysokości 300,00 zł miesięcznie może być zbyt niska na potrzeby córki, jednak żądana kwota 1.200,00 zł miesięcznie jest według pozwanej nieadekwatna do jej możliwości finansowych i zarobkowych.

Pozwana obecnie pracuje za granicą, jednak nie jest to praca stała oraz pewna. Pozwana świadczy pracę na podstawie umowy o pracę tymczasową na czas określony. Środki uzyskiwane przez nią w Polsce nie starczały, bowiem przy jej kwalifikacjach na bieżące życie.

Wynagrodzenie za pracę świadczoną przez pozwaną zagranicą jest jej wypłacane, co tydzień i jest uzależnione od ilości przepracowanych godzin. Czas pracy zgodnie z umową w okresie 4 tygodni wynosi 128 godzin, co nie jest - w porównaniu do 160 godzin obowiązujących w Polsce – pracą na pełen etat. Podniosła, że umowa pozwanej została zawarta na czas określony, tj. okres od dnia 23 sierpnia 2021 r. do dnia 27 marca 2022 r. Sprawia to, że pozwana nie ma zagwarantowanej ciągłości zatrudnienia i jej możliwości zarobkowe mogą ulec zmianie wraz z wygaśnięciem umowy o pracę.

W ocenie pozwanej jej możliwości zarobkowe nie powinny być oceniane przez pryzmat pracy zagranicą, ale przez możliwości uzyskiwania przez możliwości dochodów, jakie ww. mogłaby uzyskać w Polsce.

Pozwana zarabia zagranicą ok. 1800-2000 Euro miesięcznie. Tyle samo zarabia jej mąż K. K. (2). Łącznie małżonkowie K. zarabiają miesięcznie ok. 4000 EURO.

Wysokość opłat w Polsce wynosi ok. 1910 zł miesięcznie, w ty, (alimenty – 300 zł, gaz – 44 zł, internet – 86 zł, łącznie telefony komórkowe powódki i jej męża ok. 530 zł, woda – 150 zł, kredyt gotówkowy – 418 zł, energia elektryczna – 250 zł, Canal + - 45 zł). W przeliczeniu na euro po kursie z dnia 6 grudnia 2021r. wydatki te wynoszą ok. 416 Euro miesięcznie.

Opłaty związane z zamieszkiwaniem w Holandii wynoszą odpowiednio:

- mieszkanie – czynsz – 800 Euro
- opłaty licznikowe - ok. 700 Euro

Wydatki na życie 3 osobowej rodziny (żywność, chemia, ubrania) to ok. 1200 Euro miesięcznie

Opieka nad dzieckiem – ok. 720 Euro miesięcznie.

Łącznie ok. 3.800- 3.900 Euro.

(dowód: odpowiedź na pozew k. 98 - 119)

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie III RC 148/17 Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 22 maja 2018r. zasądził od pozwanej W. W. (obecnie K.) alimenty na rzecz wówczas małoletniej powódki N. W. w kwocie 300zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Na dzień orzekania w sprawie III RC 148/17

K. W. ojciec powódki miał ukończone 45 lat i z zawodu był mechanikiem maszyn rolniczych. Zeznał na rozprawie w dniu 22 maja 2018r., że na utrzymanie córki potrzebna była kwota 1200zł miesięcznie. Utrzymywał się z pieniędzy zarobionych w Norwegii oraz wynajmował mieszkania. Zainwestował również pieniądze w ośrodek wczasowy w M.. Mieszkał z małoletnią powódką i z partnerką.

Małoletnia N. W. miała ukończone 16 lat. Kończyła gimnazjum. Jej miejscem zamieszkania było miejsce zamieszkania ojca K. W..

Pozwana W. K. (2) wówczas W. miała 39 lat. Nie miała wyuczonego zawodu. Otrzymywała świadczenie macierzyńskie 750zł miesięcznie i świadczenie wychowawcze 500 plus na małoletnie dziecko, które urodziła w roku 2018. (...) W. K. (2) pracował. Pozwana planowała wrócić do pracy. Pozwana wcześniej pracowała w wymiarze 1/2 etatu w przychodni (...) i otrzymywała 650 – 700złowych netto.

(dowód: akta sprawy III RC 148/17 – w tym zeznania stron k. 105 – 108)

Na dzień dzisiejszy:

K. W. ma ukończone 49 lat. Zatrudniony jest w firmie taxówkarskiej jako kierowca taxi - na podstawie umowy o działo. Otrzymuje 25 % utargu. W listopadzie 2021 otrzymał 2200 netto wynagrodzenia a w grudniu 2021r 2800 netto. Jest właścicielem domków letniskowych w ośrodku (...). W ramach działalności gospodarczej wynajmuje domki. Zeznał, że nie zna faktycznego dochody, jaki zeznała z tego tytułu osiągnął rocznie dochód około 20000zł – 25 000zł. Podniósł, że była to sytuacja trudna z uwagi na okres pandemii. Podał, że koszt utrzymania powódki to średniomiesięczna wysokość 2000 – 2400zł i on swoimi staraniami te koszty pokrywa. Wszystkie dane, które zostały podane w pozwie utrzymania powódki w ocenie świadka obecnie wzrosły o 20% -30%. Minimum 8000zł miesięcznie to koszt utrzymania jego obecnej rodziny tj. powódki, partnerki i wspólnego dziecka z partnerka pięcioletniej córki.

(zeznania K. W. k. 151 – 152v, wykaz kosztów utrzymania powódki dołączony do pozwu k. 7 – 10)

Powódka N. W. ma ukończone 18 lat. Jest uczennicą klasy maturalnej. Planuje kontynuować naukę na studiach na Uniwersytecie G. na kierunku psychologia pracy i biznesu. W zeznaniach podtrzymała wymienione koszty swojego utrzymania w pozwie. Sąd przejmuje je do stanu faktycznego. Powódka nie ma kontaktu z pozwaną i przyznaje, że tego kontaktu nie chce mieć.

(dowód: zeznania N. W. k. 152v. – 153, wykaz kosztów utrzymania powódki dołączony do pozwu k. 7 – 10)

Pozwana W. K. (1) nadal nie ma wyuczonego zawodu. Pracuje tymczasowo w Holandii przy produkcji sałatek. Zarabia od 1000 do 2000 euro. Mieszka z mężem i czteroletnią córką. Mąż również pracuje. Łącznie miesięczny koszt utrzymania jej rodziny to kwota 3800 – 3900euro. Podtrzymała okoliczności podane w odpowiedzi na pozew w tym koszty utrzymania siebie i rodziny. Sąd podane koszty utrzymania przejmuje do stanu faktycznego. Planuje wrócić do kraju i szukać pracy np. w hucie szkła.

(dowód: zeznania pozwanej k. 153 – 153 v. wykaz kosztów utrzymania k. 101 – 102)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań świadka K. W. k. 151v. – 152v.,
- zeznań powódki N. W. k. 152v. – 153,
- zeznań pozwanej W. K. k. 153 – 153v.,
- akt sprawy Sądu Rejonowego w Brodnicy III RC 148/17,

dokumentów złożonych przez stronę powodową w tym:

- odpisu aktu urodzenia powódki k. 21,
- kserokopii postanowienia Sądu Rejonowego w Brodnicy N. 9/17 k. 23,
- kserokopii odpisu wyroku w sprawie III RC 148/17 k. 24,
- umowy zbiorowego ubezpieczenia na życie i opłata k. 25 i 26,
- kserokopii opłat rachunków za prąd, media, paragonów fiskalnych za zakupy k. 27 – 39,
- kserokopii opłat za mieszkanie K. W. k. 45 49,
- zaświadczenia o zatrudnieniu na umowie zlecenia k. 136
- dokumentów złożonych przez stronę pozwaną w tym:
 - umowa o pracę o tymczasową k. 106 – 111,
 - kserokopie przelewów alimentów k. 112 – 115,

Prawdziwości dokumentów ich odpisów i kserokopii żadna ze stron nie kwestionowała. Strony jedynie diametralnie różniły się w ich ocenie dla wykazania zasadności zajętego stanowiska w sprawie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 22 maja 2018r. w sprawie III RC 148/17. Sąd był związany.

Zeznania świadka K. W. były istotne albowiem to główny ciężar utrzymania córki spoczywał na nim. I to świadek stworzył obecny standard życia córce. Zeznając wskazał, że wszystkie koszty, które wymienione są w pozwie są zgodne z prawdą. Przyznał, koszt utrzymania jego obecnej rodziny tj. powódki, pięcioletniego dziecka i partnerki to minimum 8000zł miesięcznie a samej powódki 2000 – 2400zł miesięcznie. Zeznając akcentował wydatki i koszty utrzymania córki. Sąd nie znajduje podstaw, aby nie dać wiary tym wydatkom, bo w tym zakresie zeznał świadek konkretnie szczerze i stanowczo. W ocenie jednak Sądu K. W. nie był szczerzy odnośnie swoich możliwości zarobkowych i nie był szczerzy w podaniu swoich faktycznych dochodów. Na pewno nie utrzymuje rodziny tylko z pracy na zlecenie w firmie taxówkarskiej jako kierowca taksówki, bo wykazał jedynie dochód za grudzień 2021r np. 2800zł netto. Wręcz wymijająco zeznał o dochodach, jakie ma z domków wypoczynkowych w ośrodku w M., których był właścicielem. Z zeznań świadka wynikało, że dokłada wszelkich starań i nie szczędzi środków, aby zapewnić córce N. W. ponad przeciętny standard do rozwoju psycho – fizycznego.

Zeznania powódki były w ocenie Sądu szczerze, całkowicie korespondowały z zeznaniami świadka, wręcz przyznała, że wszystko, co zeznał jej ojciec jest prawdą i że jest na całkowitym utrzymaniu ojca. Podtrzymała wszystkie wydatki podane w pozwie, co utwierdziło Sąd, że faktycznie żyje na wskazanym w pozwie poziomie. Wyczuwało się w zeznaniach powódki żal do pozwanej, ale to nie pozbawiało elementu szczerości tych zeznań.

Sąd dał wiarę w całości szczerym, wyczerpującym zeznaniom pozwanej W. K.. W sposób rzeczowy W. K. (1) nakreśliła swoją sytuację majątkową, rodzinną. Pozwana w ocenie Sądu ani nie umniejszała ani nie wyolbrzymiała swoich kosztów utrzymania i rodziny. Szczerza też była w przedstawieniu swoich możliwości majątkowych. Nie kryła, że nie ma obecnie kontaktu z córką i że poza alimentami nie wspiera jej materialnie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W myśl paragrafu 2 tego artykułu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie

może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Natomiast zgodnie z przepisem art. 138 krowo w razie zmiany stosunków można żądać zmiany umowy bądź orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. A zatem gdy zmieniają się usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego do ich łożenia można żądać podwyższenia alimentów.

Dokonując pod tym kątem oceny okoliczności przedmiotowej sprawy uznać należy, że zaistniały podstawy do częściowego podwyższenia alimentów należnych od pozwanej W. K.. Wysokość ostatnich alimentów należnych od pozwanej ustalana była przeszło 3 lata temu a więc w nieco odmiennym stanie faktycznym i w innych realiach społecznych, w których funkcjonowała powódka. Obecnie N. W. jest dopiero, co pełnoletnią osobą. Jest uczennicą klasy maturalnej z planami na dalszą naukę na studiach. Nie posiada swojego źródła dochodu ani majątku, z którego mogłaby czerpać dochód. Nie trzeba specjalnych dowodów na okoliczność, że rozwój powódki, edukacja generuje większe koszty utrzymania. Sytuacja materialna ojca powódki jest zdecydowanie korzystniejsza i ma on większe możliwości zarobkowe stąd standard, jaki stworzył córce pomocny w jej rozwoju zwłaszcza w szeroko pojętej edukacji. Sytuacja majątkowa pozwanej jest trudna, nie może ta okoliczność jednak pozbawić odpowiedniego wsparcia materialnego dla rozwoju córki. Dobro dziecka jest w całej tej sprawie najważniejsze. Dbanie o dobro wspólnych dzieci powinno mieć pierwszeństwo przed wszelkimi konfliktami czy poróżnieniami między rodzicami dzieci czy też rodzicem a dzieckiem. Sytuacja materialna W. K. poprawiła się o tyle, że obecnie świadczy pracę. Nie ma wyuczonego zawodu, pracuje w Holandii przy produkcji sałatek i ma wynagrodzenie od 1000 do 2000 euro. Łącznie z mężem zarabiają około 4000 euro i do 3900 euro wnoszą koszty utrzymania jej rodziny. Nieznacznie, więc ale jej możliwości zarobkowe od ostatniego orzeczenia alimentów wzrosły. Sąd nie podziela twierdzeń strony powodowej, że pozwana jest w stanie płacić 1200zł alimentów. W ocenie Sądu nie ma też, co wykazała pozwana możliwości pracować obecnie w większym wymiarze pracy. Nie kryła, że będzie szukać pracy w Polsce np. w hucie szkła. Jej doświadczenie zawodowe tj. wcześniejsza praca w recepcji daje jej ograniczone pole manewru w szukaniu pracy i jak sama przyznała może być to praca jedynie na liniach produkcyjnych. O ile strona powodowa wykazała, że jej koszty utrzymania wzrosły o 100% to nie oznacza to, że pozwana ma ten standard życia pokrywać w połowie. Można oczywiście dyskutować co podniosła pozwana w odpowiedzi na pozew czy powódka faktycznie tyle wydaje pieniędzy np. na proszek do prania czy wakacje i czy konieczny jest nowy laptop. Stopa życiowa pozwanej jest znacznie niższa od stopy życiowej ojca powódki, który ją utrzymuje. W ocenie Sądu możliwości majątkowe pozwanej pozwalają płacić większe alimenty o kwotę 300zł miesięcznie a nie jak uznała powództwo o kwotę 200zł, Proponowana kwota przy wykazanych kosztach utrzymania powódki i jej osobistych staraniach o uzyskanie odpowiedniego wykształcenia do zdobycia zawodu była zbyt niska. Ponadto pozwana winna równomiernie rozłożyć swój dochód na dwie córki, które ma.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł na mocy cytowanych przepisów jak w pkt 1 wyroku i a contrario w pkt II wyroku.

O pkt 3,4 orzekł na mocy art. 98 kpc i 108 §1 kpc.

Dodatkowo o pkt 3 na mocy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. § 2 pkt 5. Powództwo zostało uwzględnione w części i koszty winny być zwrócone powódce, która nie ma dochodu. Ponadto została przesądzona zasada że powództwo należy podwyższyć.

O pkt 4 dodatkowo na mocy ustawy o kosztach sądowych art. 13 pkt 1 ppkt 6.

O nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie 1 orzekł stosownie do przepisu art. 333 § 1 pkt 1 kpc - orzeczono w punkcie 5 wyroku.